

פרשת צו - שבת הגדול

קצר ומעניין לפרשת השבוע

זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום הימשח אותו - עשירת האפה סולת מנחה תמיד, מחציתה בבוקר ומחציתה בערב

זמני השבת

18:41	הדלקת נרות
18:55	מנחה
08:30	שחרית
10:00	תפילת ילדים
10:30	קידוש
17:30	מנחה
19:35	ערבית
19:35	צאת השבת

הודעות

סעודה שלישית קהילתית, השבת אחרי מנחה, בשעה 18:00.

קמחא דפסחא בבית הכנסת הקהילתי | מוזמנים לתרום | הכספים יחולקו למשפחות מהקהילה.

מאירועי השבוע: אפיית מצות.

הפרשה מתארת כי הכהן הגדול היה מקריב בכל יום קורבן מנחה עשירית האיפה; מרחיב רש"י כי כהן הדיוט היה מקריב קורבן מנחה עשירית האיפה ביום כניסתו לתפקיד.

הסיבה לכך, מסביר הרב נריה, היא שכניסת הכהן ההדיוט לתפקיד היא מעמד מרגש וחשוב ולכן מקריב מנחה עשירית האיפה. אם כן, ומנחה עשירית האיפה מלמדת על רגשותיו הרבים של המקריב, מה נהדרת היתה מעלתו של כהן גדול שנדרש להקריב מנחה תמיד, יום יום, מתוך התרגשות והתרוממות רוח. אולם ברור שגם הכהן הגדול נשחק בעבודתו וכאן גם תפקידה של המנחה היומית להזכיר לכהן הגדול את הרגשות שאמורים להיות מלווים להקרבתה, ללמדו שעליו להתחדש תכופות, להתרגש מעבודתו, לפעול במסירות ובלהט ולא כמצוות אנשים מלומדה.

כך גם אפשר לראות את חג פסח; חגים נוספים מזכירים לנו אירועים חשובים בלוח היהודי, אבל חשיבות מיוחדת ומשמעותית יש ליציאת מצרים, האירוע בו הפכנו מעבריים ממצרים לעם ישראל. אמנם נזכרת יציאת מצרים אין ספור פעמים, אבל השגרה והחזרתיות של הטקסטים שוחקים את הרגש והזיכרון של משמעות האירוע של יציאת מצרים. טוב להגיע לחג בתחושת התחדשות ביחס ליציאת מצרים, פעם בשנה לפחות, כפי שהיתה לכהן הגדול בכל יום.

אותה התחדשות משמעותית, שימת לב לפרטים שאנו חיים אותם יום יום – לא מיוחדת רק לעבודה שבין אדם לבורא. אחד הניסים הגדולים ביותר בתולדות עם ישראל והנמשכים מיציאת מצרים הוא נס המן; ארבעים שנה דאג הקב"ה לכל מחסורם של העם במדבר, חינוך אותם שלא לדאוג למחר כי האוכל יתחדש, שלא להסתכל לצדדים כי לכל אחד הגיעה המנה המדויקת עבורו ועבור משפחתו. המן לימד את העם להתמקד במה שמולם עכשיו ולהעריך אותו, כי זה כל מה שצריך, ותו לא.

ההפך של המן הוא כמובן המן; המן הרשע, שהיה אדם פשוט שעלה לגדולה ונהיה עשיר יותר מהמלך בעצמו, שכל עבדי המלך נדרשו להשתחוות לו, נפגש עם חבריו ומשפחתו, סיפר להם על עושרו הרב ועל רוב בניו ועם כל מה שהיה לו - כל זה לא שווה לו כי מרדכי אחד לא מסכים להשתחוות. זה, כאמור, ההפך הגמור מהמסר של המן במדבר.

על כן, חג פסח, כהמשך לחג פורים, הוא החג המשפחתי ביותר מכל החגים. מעבר לכך שבתורה הוא מוגדר ככזה ("משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח"), ליל הסדר מכוון סביב השולחן המשפחתי ושיתוף כל הנוכחים בסיפור יציאת מצרים (הרמת הקערה, הצבעה על המצות, והגדת לבנך והתייחסות מיוחדת לילדים במשך כל ליל הסדר). חג פסח מכוון אותנו לחידוש הקשר שבין האדם לבוראו ובין אדם למשפחתו: לשים לב מה קוראים בתפילה, לחדש את הרגש וההבנה של הטקסטים, וגם לשים לב מי נמצא איתנו בבית, לא לקחת אותם כמובן מאליו, ולדעת שכמו המן שבמדבר, גם הם מתנה יומיומית מהקב"ה.

